

Evangelí del dijous de la setmana X de durant l'any: pel perdó cap a l'amor

Evangelí i comentari del dijous de la setmana X de durant l'any. “Si en el moment de presentar la teva ofrena a l'altar, allí et recordes que el teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allí mateix, davant l'altar, la teva ofrena i ves primer a fer les paus amb el teu germà”. Tota ofensa entre els homes és una ofensa a Déu. És una manera de dir a Déu: ‘Aquesta persona que tinc davant no és bona, no és un do per a mi. En crear-la i posar-

la al meu costat, t'has equivocat'.

Evangelí (Mt 5, 20-26)

Jo us dic que, si no sou més justos que els mestres de la Llei i els fariseus, no entrareu pas al Regne del cel. Ja sabeu que es va dir als antics: *No matis*, i el qui mati serà condemnat pel tribunal. Doncs jo us dic: El qui s'irriti amb el seu germà serà condemnat pel tribunal; el qui l'insulti serà condemnat pel Sanedrí, i el qui el maleeixi acabarà al foc de l'infern. Per això, si en el moment de presentar la teva ofrena a l'altar, allí et recordes que el teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allí mateix, davant l'altar, la teva ofrena i ves primer a fer les paus amb el teu germà; ja tornaràs després a presentar la teva ofrena. Afanya't a arribar a un acord amb el qui et vol denunciar, mentre vas amb ell camí del tribunal, no sigui cas que et posi

en mans del jutge, i el jutge en mans dels guardes, i et tanquin a la presó. En veritat t'ho dic: no en sortiràs que no hakis pagat fins l'últim cèntim.

Comentari

Jesús continua desgranant els ensenyaments a la muntanya de les benaurances. Hi té els deixebles asseguts als peus. I una munió de persones de tota condició l'escolten sense perdre cap paraula. Els obre tot un horitzó de vida, un horitzó que dona vida. I per això, els parla del perdó.

No té sentit presentar-se davant de Déu si abans hom no s'ha reconciliat amb el germà. Una condició per donar culte a Déu és avançar-se al germà amb un gest de reconciliació; sortir a trobar-lo, tenir un cor

misericordiós que veu més enllà de la poca traça de l'altre.

Perquè tota ofensa entre els homes és una ofensa a Déu. És una manera de dir a Déu: 'Aquesta persona que tinc davant (marit, dona, germà, amic, company de feina, veí, sigui qui sigui) no és pas bona, no és pas un regal, un do per a mi. En crear-la i posar-la al meu costat, t'has equivocat'.

L'ofensa només se supera amb el perdó. El perdó, però, no consisteix a oblidar o ignorar allò que ha passat. L'ofensa cal que sigui reparada, guarida, perquè és una ferida causada al cor d'un mateix i al dels altres.

El perdó ens porta a la reconciliació, a una renovació de la relació que s'ha trencat. Ens porta a poder tornar a mirar als ulls de l'altra persona i refer-la en aquesta mirada. Quan perdonem li estem donant la

possibilitat de néixer de nou i renovar-se, de tornar-li l'originalitat perduda. Li estem dient: 'Aquella poca traça, aquesta ofensa, no t'identifica pas. Tu ets un do de Déu per a mi i vull renovar-te amb el perdó'.

Perdonar esdevé així en un acte que dona glòria i lloança a Déu.

Ara bé, el perdó només es pot assolir mitjançant la comunió amb aquell que ha carregat amb les nostres culpes i ens ha perdonat totalment i radical. Com assenyala Benet XVI, el perdó és una oració cristològica: "Ens recorda a aquell que va pagar el perdó amb la baixada a les penalitats de l'existència humana i amb la mort en creu".[1]

Només en Jesucrist som capaços de perdonar i donar així el culte agradable a Déu en el nostre dia a dia. Pel perdó ens introduïm a l'amor de Déu.

[1] Joseph Ratzinger / Benet XVI,
*Jesús de Nazaret. Primera part: Del
baptisme en el Jordà fins a la
Transfiguració*, Editorial Claret,
Barcelona, 2007, p. 149.

Luis Cruz // StockPlanets - Getty
Images Signature

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-
dijous-de-la-setmana-x-de-durant-lany-
pel-perdo-cap-a-lamor/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dijous-de-la-setmana-x-de-durant-lany-pel-perdo-cap-a-lamor/) (11/03/2026)